

Larsen-Jensen og Socialdemokratiet den idé at have andre målsætninger end egentlig prisstabilitet, sådan at man også får nogle mere menneskelige værdier ind i ØMU'en?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi har nu 117 gange hørt, at Danmark skal være med for at få indflydelse. Det forekommer mig at være lidt mærkværdigt, for vi er med. Danmark er med i EU. Det, der står tilbage, når man hører den bemærkning fra Socialdemokratiet, også når man hører den fra hr. Claus Larsen-Jensen her, er, at det er en meget grotesk opfattelse af EU, som Socialdemokratiet faktisk giver udtryk for.

Når man siger, at enten er man med i gruppen, og så kan man få indflydelse, eller også er man udenfor, og så tager de andre ikke hensyn til én, svarer det lidt til den måde, mafiaer og bander opfører sig på: Enten er man med i klubben, eller også er man ikke. Er det den måde, som Socialdemokratiet oplever at EU fungerer på? Det er grotesk, og det er forholdsvist naivt.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre Socialdemokratiet svare på: Tror man faktisk, at de andre vil rotte sig sammen? Tror man ikke, at det er sådan, at de rent faktisk vil have forskellige interesser, sådan at de i mange tilfælde ikke engang kan rotte sig sammen? Og det andet: Hvad er det, de konkret vil rotte sig sammen om? Hvad er det, de andre vil blive enige om, hvor vi vil blive holdt ude? Hvad er det for en forestilling, Socialdemokratiet har?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nejsiden kommer med fantasifulde forklaringer og politiske røverhistorier. Det var budskabet fra hr. Claus Larsen-Jensen for lidt siden. Jaksiden er nærmest fuld af visioner. I hvert fald har nejsiden ingen visioner. Det var et andet budskab. Jeg synes sådan set for historiens skyld, at det var meget interessant, at Socialdemokratiet i 1986 sagde nej til EF-pakken og det indre marked. Jeg går ud fra, at det ikke var et visionsløst nej, og at man rent faktisk, selv om man siger nej til den fælles valuta, til euroen, godt kan have visioner.

Jeg synes, at hr. Claus Larsen-Jensen på Socialdemokratiets vegne lægger op til en debat, hvor alt i verden bliver sort og hvidt, hvor der ikke er nogen nuancer. Euroen er bare ét

stort projekt, der kun byder på positive fordele. Der er ingen ulemper.

Og så til det måske mest groteske, som jeg ser det: Når Socialdemokratiet i andre sammenhænge håner Folkebevægelsen mod EU og JuniBevægelsen for, at de ikke stiller op til folketingsvalg osv. og lader sig repræsentere i landets parlament, så virker det helt barokt, at Folkebevægelsen mod EU nu skal bruges som vidne på, at bliver det et nej den 28. september 2000, så får vi nok flydende valutakurser, for det vil Folketinget nok bestemme. Det er horribelt. Og jeg vil bare sige – jeg vil ikke engang spørge, for vi får jo ikke noget svar – at det passer simpelt hen ikke. Der er jo ikke et flertal i Folketinget for det.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er ikke noget, vi hellere vil, end at få en menneskelig dagsorden, at få beskæftigelsen sat på dagsordenen i Europa. Derfor er det også væsentligt at få kontrol på de grænseoverskridende områder, så vi har orden, stabilitet og ro omkring vores penge. Det er det, der er det afgørende, så kan vi nemlig koncentrere os om den politiske vision, det, vi gerne vil.

Og jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn: Det har ingen gang på Jorden, at vi som et ØMU-kriterium får kravet om beskæftigelsen ind. Men det, der har en gang på Jorden, er, at vi faktisk i Amsterdamtraktaten lagde grunden til den beskæftigelsesstrategi, som er vedtaget, som har nogle klare mål, og som vi i virkeligheden, hvis SF havde set det positive i et ja til Amsterdamtraktaten i stedet for at stemme nej, så havde haft, og så har vi faktisk et meget godt grundlag.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Erik Hansen med hensyn til det dér med at være med og have indflydelse: Der er da ikke nogen, der rotter sig sammen i forhold til Danmark. Det, der bare er pointen, er, at der ligesom i en almindelig forening er dem, der sidder ovre i krogen derovre og siger, at dét og dét vil de ikke være med til. Nå, siger de andre og trækker lidt på skuldrene. Det, denne her afstemning handler om, er ikke noget, de andre presser os til. Nej, det handler om, at vi må spørge os selv: Hvad gavner os selv bedst? Og vi kan konstatere, at det gavner os selv bedst at søge indflydelse.

Jeg går også ud fra, at når SF og Enhedslisten og andre synes, at det er vigtigt at deltage i finanslovforhandlingen, at være med i Folketin-